Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

►**B** **ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2004/757/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 25ης Οκτωβρίου 2004

για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών

(ΕΕ L 335 της 11.11.2004, σ. 8)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία (ΕΕ) 2017/2103 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Νοεμβρίου 2017	L 305	12	21.11.2017

▼B

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2004/757/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 2004

για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, νοούνται ως:

▼M1

1) *«ναρκωτικό»:* οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ουσίες:

α) ουσίες τις οποίες καλύπτουν η Ενιαία Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών περί Ναρκωτικών του 1961, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο του 1972, ή η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών περί Ψυχοτρόπων Ουσιών του 1971·

β) οποιαδήποτε από τις ουσίες που παρατίθενται στο παράρτημα·

▼B

2) *«πρόδρομες ουσίες»:* κάθε ουσία διαβαθμισμένη βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας για την υλοποίηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 12 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών, της 20ής Δεκεμβρίου 1988·

3) *«νομικό πρόσωπο»:* κάθε οντότητα που έχει την ιδιότητα αυτή δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, εξαιρουμένων των κρατών ή άλλων δημόσιων φορέων όταν ασκούν δημόσια εξουσία και των δημόσιων διεθνών οργανισμών·

▼M1

4) *«νέα ψυχοδραστική ουσία»:* ουσία σε καθαρή μορφή ή σε παρασκεύασμα που δεν καλύπτεται από την Ενιαία Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών περί Ναρκωτικών του 1961, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο του 1972, ή από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών περί Ψυχοτρόπων Ουσιών του 1971 αλλά μπορεί να συνιστά κινδύνους για την υγεία ή την κοινωνία παρόμοιους με εκείνους από τις ουσίες που καλύπτουν οι εν λόγω συμβάσεις·

5) *«παρασκεύασμα»:* μείγμα που περιέχει μία ή περισσότερες νέες ψυχοδραστικές ουσίες.

Άρθρο 1α

Διαδικασία για την υπαγωγή νέων ψυχοδραστικών ουσιών στον ορισμό των «ναρκωτικών»

1. Βάσει αξιολόγησης κινδύνου ή συνδυασμένης αξιολόγησης κινδύνου που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1920/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) και σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζει η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 8α, με την οποία θα τροποποιεί το παράρτημα της παρούσας απόφασης-πλαισίου προκειμένου να προσθέσει τη νέα ή τις νέες ψυχοδραστικές ουσίες σε αυτό και να ορίσει ότι η νέα ή οι νέες ψυχοδραστικές ουσίες συνιστούν σοβαρό

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1920/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 1).

▼M1

κίνδυνο για τη δημόσια υγεία και, όπου συντρέχει περίπτωση, για την κοινωνία σε επίπεδο Ένωσης και ότι υπάγονται στον ορισμό των «ναρκωτικών».

2. Όταν εξετάζει εάν θα εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη εάν η έκταση ή τα πρότυπα χρήσης της νέας ψυχοδραστικής ουσίας και η διαθεσιμότητά της και η πιθανότητα διάδοσης της χρήσης της εντός της Ένωσης είναι σημαντικά και εάν η βλάβη που προκαλείται στην υγεία από την κατανάλωση της νέας ψυχοδραστικής ουσίας, λόγω της οξείας ή χρόνιας τοξικότητας και του κινδύνου κατάχρησης ή της πιθανής εξάρτησης, συνιστά απειλή για τη ζωή. Η ζημία για την υγεία θεωρείται απειλή για τη ζωή εάν η νέα ψυχοδραστική ουσία ενδέχεται να προκαλέσει τον θάνατο ή θανατηφόρες βλάβες, βαριές ασθένειες, σοβαρή σωματική ή ψυχική βλάβη ή σημαντική εξάπλωση νόσων, συμπεριλαμβανομένων των αιματογενώς μεταδιδόμενων νοσημάτων.

Επιπλέον, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη εάν οι επιβλαβείς κοινωνικές συνέπειες που προκαλεί η νέα ψυχοδραστική ουσία για το άτομο και την κοινωνία είναι σοβαρές, και, ιδίως, εάν οι επιπτώσεις της νέας ψυχοδραστικής ουσίας στην κοινωνική λειτουργικότητα και τη δημόσια τάξη οδηγούν σε διατάραξη της δημόσιας τάξης ή προκαλούν βίαιη ή αντικοινωνική συμπεριφορά, η οποία έχει ως αποτέλεσμα βλάβη για τον χρήστη ή για άλλα πρόσωπα ή φθορά σε περιουσίες, ή εάν οι εγκληματικές ενέργειες, περιλαμβανομένου του οργανωμένου εγκλήματος, που σχετίζονται με τη νέα ψυχοδραστική ουσία είναι συστηματικές, εάν περιλαμβάνουν σημαντικά παράνομα κέρδη ή εάν συνεπάγονται σημαντικό οικονομικό κόστος.

3. Εάν, εντός έξι εβδομάδων από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης αξιολόγησης κινδύνων ή της έκθεσης συνδυασμένης αξιολόγησης κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 5γ παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1920/2006, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν είναι απαραίτητο να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη που να συμπεριλάβει τη νέα ψυχοδραστική ουσία ή ουσίες στον ορισμό των «ναρκωτικών», υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εξηγώντας τους λόγους.

4. Σε ό,τι αφορά τις νέες ψυχοδραστικές ουσίες που προστίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης-πλαισίου, τα κράτη μέλη που δεν το έχουν ακόμη πράξει θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης-πλαισίου στις νέες ψυχοδραστικές ουσίες το ταχύτερο δυνατό, αλλά όχι αργότερα από έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που τροποποιεί το παράρτημα. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα εν λόγω μέτρα, αυτά περιέχουν παραπομπή στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι τρόποι με τους οποίους γίνεται η παραπομπή αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 1β

Εθνικά μέτρα ελέγχου

Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στα κράτη μέλη διά της παρούσας απόφασης-πλαισίου, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν στην επικράτειά τους, όσον αφορά τις νέες ψυχοδραστικές ουσίες, όποια εθνικά μέτρα ελέγχου κρίνουν κατάλληλα.

▼B

Άρθρο 2

Εγκλήματα που συνδέονται με τη διακίνηση ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να τιμωρούνται ποινικώς οι ακόλουθες εκ προθέσεως τελεσθείσες πράξεις, όταν τελούνται χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα:

α) η παραγωγή, η κατασκευή, η εκχύλιση, η παρασκευή, η προσφορά, η διάθεση προς πώληση, η διανομή, η πώληση, η παράδοση υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, η μεσιτεία, η αποστολή, η διαμετακόμιση, η μεταφορά, η εισαγωγή ή η εξαγωγή ναρκωτικών·

β) η καλλιέργεια της μήκωνος της υπνοφόρου, της κόκας ή της ινδικής καννάβεως·

γ) η κατοχή ή η αγορά ναρκωτικών που αποβλέπει στην τέλεση μιας εκ των πράξεων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

δ) η κατασκευή, η μεταφορά, η διανομή πρόδρομων ουσιών, εφόσον ο δράστης γνωρίζει ότι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν κατά ή με σκοπό την παράνομη παραγωγή ή κατασκευή ναρκωτικών.

2. Οι πράξεις που περιγράφονται στην παράγραφο 1 δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαισίου όταν τελούνται από τους δράστες με αποκλειστικό σκοπό την προσωπική τους κατανάλωση, όπως την ορίζει η εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 3

Ηθική αυτουργία, συνεργία και απόπειρα

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να χαρακτηρίζεται έγκλημα η ηθική αυτουργία ή η συνεργία στη διάπραξη ενός εγκλήματος που αναφέρεται στο άρθρο 2, καθώς και η απόπειρα διάπραξής του.

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να μη χαρακτηρίσει αξιόποινη την απόπειρα προσφοράς ή παρασκευής ναρκωτικών που αναφέρει το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), όπως και την απόπειρα κατοχής ναρκωτικών που αναφέρει το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Άρθρο 4

Κυρώσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 να επισύρουν αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ ενός και τριών ετών τουλάχιστον.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ πέντε και δέκα ετών τουλάχιστον σε καθεμία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) όταν το έγκλημα αφορά μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών·

▼B

β) όταν το έγκλημα είτε αφορά ναρκωτικά τα οποία βλάπτουν τα μέγιστα την υγεία, είτε προκάλεσε σημαντικές βλάβες στην υγεία πολλών προσώπων.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή δέκα ετών τουλάχιστον όταν το έγκλημα διαπράττεται στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή ορίζεται στην κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ, της 21ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με το αξιόποινο της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση, στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([1]).

4. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ) να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή πέντε έως δέκα ετών τουλάχιστον όταν διαπράττονται στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή ορίζεται στην κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ, και οι πρόδρομες ουσίες υπάρχει πρόθεση να χρησιμοποιηθούν κατά την (ή για την) παραγωγή ναρκωτικών υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) ή β).

5. Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των θυμάτων ή των καλόπιστων τρίτων, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα που καθιστούν δυνατή τη δήμευση των ουσιών οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3, των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για τα εγκλήματα αυτά και των προϊόντων που αποκτήθηκαν από τα εγκλήματα αυτά, ή τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων, η αξία των οποίων αντιστοιχεί στα εν λόγω προϊόντα, ουσίες ή μέσα.

Οι όροι «δήμευση», «μέσα», «προϊόντα» και «περιουσιακά στοιχεία» νοούνται κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1990 για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες.

Άρθρο 5

Ελαφρυντικές περιστάσεις

Παρά το άρθρο 4, κάθε κράτος μέλος μπορεί να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ποινές που αναφέρει το άρθρο 4 να είναι δυνατόν να μειώνονται όταν ο δράστης του εγκλήματος:

α) θέτει τέρμα στις εγκληματικές δραστηριότητές του στον τομέα της διακίνησης ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών και

β) παρέχει στις διοικητικές ή δικαστικές αρχές πληροφορίες, τις οποίες δεν θα μπορούσαν άλλως να αποκτήσουν και οι οποίες βοηθούν τις εν λόγω αρχές:

i) να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τα αποτελέσματα του εγκλήματος·

ii) να εντοπίσουν ή να παραπέμψουν στη δικαιοσύνη τους λοιπούς δράστες του εγκλήματος·

iii) να ανεύρουν αποδεικτικά στοιχεία ή

iv) να αποτρέψουν την τέλεση άλλων εγκλημάτων προβλεπομένων στα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 6

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να μπορεί να καταλογισθεί ευθύνη στα νομικά πρόσωπα για τα εγκλήματα που

([1]) ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1.

▼B

αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, εφόσον αυτά διαπράχθηκαν για λογαριασμό τους από πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και ασκεί διευθυντική εξουσία εντός αυτού, με βάση ένα από τα παρακάτω στοιχεία:

α) εξουσία εκπροσωπήσεως του νομικού προσώπου·

β) αρμοδιότητα λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου·

γ) αρμοδιότητα άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

2. Πέραν των περιπτώσεων της παραγράφου 1, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να είναι δυνατόν να καταλογισθεί ευθύνη στα νομικά πρόσωπα, εφόσον λόγω πλημμελούς εποπτείας ή ελέγχου εκ μέρους ενός από τα πρόσωπα που αναφέρει η παράγραφος 1 κατέστη δυνατή η διάπραξη ενός των εγκλημάτων τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, για λογαριασμό του εν λόγω νομικού προσώπου, από πρόσωπο που υπόκειται στην εξουσία του.

3. Η δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 ευθύνη του νομικού προσώπου δεν αποκλείει την ποινική δίωξη των φυσικών προσώπων που είναι δράστες, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί των εγκλημάτων τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 7

Κυρώσεις κατά των νομικών προσώπων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα, στα οποία καταλογίζεται ευθύνη δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1, να υπόκεινται σε κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές, στις οποίες περιλαμβάνονται ποινικά ή μη πρόστιμα και ενδεχομένως άλλες κυρώσεις, ιδίως:

α) αποκλεισμό από φορολογικά ή άλλα ευεργετήματα, ή κρατικές ενισχύσεις·

β) προσωρινή ή οριστική απαγόρευση άσκησης εμπορικής δραστηριότητας·

γ) υπαγωγή σε δικαστική εποπτεία·

δ) διάλυση με δικαστική απόφαση·

ε) προσωρινή ή οριστική παύση λειτουργίας εγκαταστάσεων που χρησίμευσαν για τη διάπραξη του εγκλήματος·

στ) σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5, δήμευση των ουσιών οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3, των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για τα εγκλήματα αυτά και των προϊόντων που αποκτήθηκαν από τα εγκλήματα αυτά ή δήμευση περιουσιακών στοιχείων, η αξία των οποίων αντιστοιχεί στα εν λόγω προϊόντα, ουσίες ή μέσα.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα στα οποία καταλογίζεται ευθύνη δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 2, να υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις και μέτρα.

Άρθρο 8

Δικαιοδοσία και άσκηση διώξεως

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να υπάγονται στη δικαιοδοσία του τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, εφόσον:

α) το έγκλημα έχει τελεστεί, εν όλω ή εν μέρει, στο έδαφός του·

▼B

β) ο δράστης του εγκλήματος είναι υπήκοός του ή

γ) το έγκλημα έχει διαπραχθεί για λογαριασμό νομικού προσώπου εγκατεστημένου στο έδαφός του.

2. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσουν, ή ότι θα εφαρμόζουν μόνον σε ειδικές περιπτώσεις ή υπό ειδικές συνθήκες, τους κανόνες δικαιοδοσίας της παραγράφου 1 στοιχεία β) και γ), όταν το έγκλημα διαπράττεται εκτός της επικράτειάς τους.

3. Τα κράτη μέλη τα οποία, βάσει της νομοθεσίας τους, δεν προβαίνουν σε έκδοση των υπηκόων τους, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεμελιώσουν τη δικαιοδοσία τους και να προβαίνουν, όπου είναι αναγκαίο, στη δίωξη των εγκλημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 όταν το έγκλημα διαπράττεται από υπήκοό τους εκτός της επικράτειάς τους.

4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τη γενική γραμματεία του Συμβουλίου καθώς και την Επιτροπή όταν αποφασίζουν να εφαρμόσουν την παράγραφο 2, ενδεχομένως με μνεία των ειδικών περιπτώσεων ή συνθηκών στις οποίες εφαρμόζεται η απόφαση.

▼M1

Άρθρο 8α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 1α εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο διάρκειας πέντε ετών από τις 22 Νοεμβρίου 2017. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσία που της έχει ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 1α μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ([1]).

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 1α τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν έχουν προβάλει αντίρρηση εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

([1]) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

▼B

Άρθρο 9

Εφαρμογή και εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου το αργότερο στις 12 Μαΐου 2006.

2. Εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρουν στην εθνική τους νομοθεσία τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Η Επιτροπή υποβάλει έως τις 12 Μαΐου 2009, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για τη λειτουργία της απόφασης-πλαισίου, καθώς και για τις επιπτώσεις της στη δικαστική συνεργασία στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών. Μετά την έκθεση αυτή, το Συμβούλιο θα εξετάσει, το αργότερο μέσα σε 6 μήνες από την υποβολή της έκθεσης, αν τα κράτη μέλη έχουν λάβει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 10

Εδαφική εφαρμογή

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

Άρθρο 11

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

▼M1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β)

1. Ρ-Μεθυλοθειοαμφεταμίνη ή 4-μεθυλοθειοαμφεταμίνη, όπως αναφέρεται στην απόφαση 1999/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([1]).

2. Παραμεθοξυμεθυλοαμφεταμίνη ή Ν-μεθυλο-1- (4-μεθοξυφαινυλο) -2-αμινοπροπάνη, όπως αναφέρεται στην απόφαση 2002/188/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([2]).

3. 2,5-διμεθοξυ-4-ιωδοφαιναιθυλαμίνη, 2,5-διμεθοξυ-4-αιθυλοθειοφαιναιθυλαμίνη, 2,5-διμεθοξυ-4- (n) -προπυλοθειοφαιναιθυλαμίνη και 2,4,5-τριμεθοξυαμφεταμίνη, όπως αναφέρεται στην απόφαση 2003/847/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([3]).

4. 1-βενζυλοπιπεραζίνη ή 1-benzyl-1,4-diazacyclohexane ή Ν-βενζυλπιπεραζίνη ή βενζυλπιπεραζίνη, όπως αναφέρεται στην απόφαση 2008/206/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([4]).

5. 4-μεθυλ-μεθκαθινόνη, όπως αναφέρεται στην απόφαση 2010/759/ΕΕ του Συμβουλίου ([5]).

6. 4-μεθυλο-5- (4-μεθυλοφαινυλο) -4,5-διυδροοξαζολ-2-αμίνη (4,4 ′ -DMAR) και 1-κυκλοεξυλο-4- (1,2-διφαινυλαιθυλο) πιπεραζίνη (MT-45), όπως αναφέρονται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1873 του Συμβουλίου ([6]).

7. 4-μεθυλαμφεταμίνη, όπως αναφέρεται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1874 του Συμβουλίου ([7]).

8. 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-Ν- (2-μεθοξυβενζυλο) φαιναιθυλαμίνη (25I-NBOMe), 3,4-διχλωρο-Ν- [[1- (διμεθυλαμινο) κυκλοεξυλο] μεθυλο] βενζαμίδιο (AH-7921), 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV) και 2- (3-μεθοξυφαινυλο) -2- (αιθυλαμινο) κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη), όπως αναφέρονται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1875 του Συμβουλίου ([8]).

9. 5-(2-αμινοπροπυλ)ινδόλιο, όπως αναφέρεται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1876 του Συμβουλίου ([9]).

10. 1-φαινυλο-2- (πυρρολιδιν-1-υλο) πενταν-1-όνη (α-πυρρολιδινοβαλεροφαινόνη, α-PVP), όπως αναφέρεται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1070 του Συμβουλίου ([10]).

([1]) Απόφαση 1999/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, που προσδιορίζει την 4-MTA ως νέο συνθετικό ναρκωτικό το οποίο πρέπει να υπόκειται σε μέτρα ελέγχου και σε ποινικές κυρώσεις (ΕΕ L 244 της 16.9.1999, σ. 1).

([2]) Απόφαση 2002/188/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, όσον αφορά τα μέτρα ελέγχου και τις ποινικές κυρώσεις σχετικά με το νέο συνθετικό ναρκωτικό PMMA (ΕΕ L 63 της 6.3.2002, σ. 14).

([3]) Απόφαση 2003/847/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, όσον αφορά τα μέτρα ελέγχου και ποινικές κυρώσεις σχετικά με τα νέα συνθετικά ναρκωτικά 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 και TMA-2 (ΕΕ L 321 της 6.12.2003, σ. 64).

([4]) Απόφαση 2008/206/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2008, για τον προσδιορισμό της ουσίας 1-βενζυλπιπεραζίνη (BZP) ως νέας ψυχοδραστικής ουσίας και την υπαγωγή της σε μέτρα ελέγχου και ποινικές διατάξεις (ΕΕ L 63 της 7.3.2008, σ. 45).

([5]) Απόφαση 2010/759/ΕΕ του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2010, για την υπαγωγή της ουσίας 4-μεθυλ-μεθκαθινόνης (μεφεδρόνη) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 322 της 8.12.2010, σ. 44).

([6]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1873 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2015, για την υπαγωγή της 4-μεθυλο-5- (4-μεθυλοφαινυλο) -4,5-διυδροοξαζολ-2-αμίνης (4,4′-DMAR) και της 1-κυκλοεξυλο-4- (1,2-διφαινυλαιθυλο) πιπεραζίνης (MT-45) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 275 της 20.10.2015, σ. 32).

([7]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1874 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2015, για την υπαγωγή της ουσίας 4-μεθυλαμφεταμίνης σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 275 της 20.10.2015, σ. 35).

([8]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1875 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2015, για την υπαγωγή των ουσιών 4-ιωδο-2,5-διμεθοξυ-Ν- (2-μεθοξυβενζυλο) φαιναιθυλαμίνη (25I-NBOMe), 3,4-διχλωρο-Ν- [[1- (διμεθυλαμινο) κυκλοεξυλο] μεθυλο] βενζαμίδιο (AH-7921), 3,4-μεθυλενοδιοξυπυροβαλερόνη (MDPV) και 2- (3-μεθοξυφαινυλο) -2- (αιθυλαμινο) κυκλοεξανόνη (μεθοξεταμίνη) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 275 της 20.10.2015, σ. 38).

([9]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1876 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2015, για την υπαγωγή της ουσίας 5-(2-αμινοπροπυλ)ινδολίου σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 275 της 20.10.2015, σ. 43).

([10]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1070 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2016, για την υπαγωγή της ουσίας 1-φαινυλο-2- (πυρρολιδιν-1-υλο) πενταν-1-όνη (α-πυρρολιδινοβαλεροφαινόνη, α-PVP) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 178 της 2.7.2016, σ. 18).

▼**M1**

11. 2- [[1- (κυκλοεξυλομεθυλο) -1*H*-ινδολο-3-καρβονυλο] αμινο] -3,3-διμεθυλοβουτανοϊκό μεθύλιο (MDMB-CHMICA), όπως αναφέρεται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/369 του Συμβουλίου ([1]).

12. *N*-(1-φαιναιθυλοπιπεριδιν-4-υλο)-*N*-φαινυλακρυλαμίδιο (ακρυλοϋλοφεντανύλη), όπως αναφέρεται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/1774 του Συμβουλίου ([2]).

([1]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/369 του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 2017, για την υπαγωγή του 2- [[1- (κυκλοεξυλομεθυλο) -1Η-ινδολο-3-καρβονυλο] αμινο] -3,3-διμεθυλοβουτανοϊκό μεθυλίου (MDMB-CHMICA) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 56 της 3.3.2017, σ. 210).

([2]) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/1774 του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 2017, για την υπαγωγή της *N*-(1-φαινυλοπιπεριδιν-4-υλο)-*N*-φαινυλακρυλαμίδιο (ακρυλοφεντανύλη) σε μέτρα ελέγχου (ΕΕ L 251 της 29.9.2017, σ. 21).